

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201145
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2021:6820201145.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v spore žalobcu: Y. U., B.. XX.XX.XXXX, X. O., D.. Š. Č.. XXXX/XX, štátny občan SR, zastúpený: Mgr. Martin Jankovič, advokát so sídlom Revúca, Ul. Železničná č. 257/19 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Bratislava, Ul. Štefanovičova č. 4, IČO 00 585 441, zastúpený: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, Ul. Horná č. 26, IČO 36 868 299 o zaplatenie 10 000,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 500,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti a v časti úrokov z omeškania z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 10 000,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10 000,- eur od 27.07.2020 do zaplatenia.

1.1 Žalobca žalobcu odôvodnil tým, že zo dňa 31.08.2017 na deň 01.09.2017 došlo v meste Rimavská Sobota, v mestskej časti Bakta k dopravnej nehode, ktorú zavinil O. J. - vodič motorového vozidla zn. Opel Combo - C, ečv. J. povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

1.2 Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/55/2018 zo dňa 29.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2018 vyplýva, že zodpovedným subjektom je O. J..

1.3 Pri nehode sa v osobnom motorovom vozidle zn. Opel Combo - C ečv. J., ktoré viedol vodič O. J. viezol ako spolujazdec N. U. (X. Ž.), ktorý po náraze motorového vozidla do betónového mostíka utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol.

1.4 Smrťou brata došlo k neodčiniteľnému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to do jeho práva na súkromie, keďže pri dopravnej nehode prišiel o blízku osobu. Smrť brata zasiahla do osobnosti žalobcu, do sféry jeho osobného a rodinného života a spôsobila mu ujmu, najmä psychickú bolesť z jeho straty. Nebohý brat bol jeho blízkou osobou a jediným bratom (mali ešte sestru). Spolu vyrastali v rodičovskom dome v Tornali - časť X.. Bývali tam do svojej dospelosti, t.j. do 18 až 20 rokov, kedy nebohý brat ostal bývať v obci X. a žalobca sa presťahoval do neďalekého mesta Tornaľa, kde sa oženil. S nebohým bratom nikdy nestratil kontakt, pravidelne sa navštevovali, vzájomne si pomáhali a mali aj spoločné záujmy. Hrávali spolu futbal a to aj súťažne v kategórii mužov v obciach Gemer a Stránska a tiež spolu chodievali na futbalové zápasy. Dokonca darovacou zmluvou previedol na nebohého brata 1/16 podiel na pozemkoch vedených na liste vlastníctva č. XXX, W..Ú.. X.. Nebohý brat mu chýba, doposiaľ

sa nevie zmieriť so stratou svojho brata, jeho smrť považuje za absolútne zbytočné zlyhanie ľudského faktora. Žalobca aj napriek smrti brata naďalej udržiava kontakt s bratovou družkou a jej rodinou.

1.5 Žalobca žalobou uplatnený nárok oprel o ust. § 11 a 13 ods. 2 Obč. zák. a ust. § 15 ods. 1 Zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o PZP), pričom je tohto názoru, že s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016 a na ustálenú súdnu prax niet pochyb o tom, že žalovaný ako poisťovateľ je povinný uhrádzať nemajetkovú ujmu blízkym osobám osoby zomrelej pri dopravnej nehode z povinného zmluvného poistenia. Je toho názoru, že pojem škoda použitý v Zákone o PZP treba vykladať extenzívne v zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke motorového vozidla.

2. Spolu so žalobou žalobca predložil trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.06.2018 sp. zn. 11T/55/2018, právoplatný dňa 30.07.2018, ktorým bol O. J. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, prečinu usmrtenia a prečinu ublíženia na zdraví, ktoré činy spáchal závažnejším spôsobom, t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, asistenčnú kartu PZP a bielu kartu k motorovému vozidlu zn. Opel Combo - C, ečv. J., písomnú výzvu zo dňa 22.07.2020 vrátane doručky, pokladničné doklady o úhrade pohrebných trov, osvedčenie o evidencii - časť II k motorovému vozidlu zn. Opel Combo - C, ečv. J., uznesenie notára JUDr. Miroslava Režňáka sp. zn. 8D/124/2020 zo dňa 14.07.2020 v dedičskej veci po poručiťovi N. U., záznam o dopravnej nehode a podaním doručeným súdu dňa 28.04.2021 dodatočne predložil potvrdenie Obce Stránska zo dňa

23.04.2021 o tom, že žalobca a jeho nebohý brat N. U. boli v rokoch 1997 - 2002 hráčmi futbalového družstva obce Stránka, potvrdenie Obce Gemer zo dňa 19.10.2020 o tom, že žalobca a jeho nebohý brat N. U. boli v rokoch 1993-1996 hráčmi futbalového družstva obce Gemer, osvedčenie o dedičstve po poručiťovi J. U. sp. zn. 3D/32/2016 zo dňa 09.08.2016.

3. Žaloba spolu s prílohami a procesným poučením bola postupom podľa ust. § 167 ods. 2 Zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) doručená na vyjadrenie žalovanému. Žalovaný sa vyjadril podaním zo dňa 30.09.2020, v ktorom v bode II. vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Revúca, v bode III. vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, pretože nárok uplatnený žalobou nespadá pod nároky, ktoré by boli kryté poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa Zákona o PZP. Pojem nemajetková ujma nemožno podľa názoru žalovaného zamieňať s pojmom škoda, pričom pojmom nemajetková ujmy nemožno rozumieť ani škodu na zdraví. V tomto smere žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/168/2009 zo dňa 20.04.2011, z ktorého vyplýva, že platná právna úprava rozlišuje medzi právom na ochranu osobnosti upravenom v ust. § 11 a nasl. Obč. zák. a s ním spojeným právom na náhradu nemajetkovej ujmy a právom na náhradu škody v zmysle ust. § 415 a nasl. Obč. zák. a na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo/301/2012 zo dňa 31.03.2016, z ktorého vyplýva, že povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda, nie nemajetková ujma za zásah do osobnostných práv poškodených osôb v zmysle ust. § 13 Obč. zák., v bode IV. vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku podľa ust. § 106 Obč. zák. K námietke uviedol, že by bolo contra legem, keby súd nemajetkovú ujmu na účely Zákona o PZP podradil pod pojem škoda na zdraví (ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP), avšak v prípade premlčania by na uvedené inštitúty aplikoval rozdielnu dĺžku premlčacej doby. Pri obidvoch týchto inštitútoch sa pri aplikácii premlčacej doby treba riadiť ust. § 106 Obč. zák.

4. Vyjadrenie žalovaného k žalobe súd postupom podľa ust. § 167 ods. 3 C.s.p. doručil žalobcovi s tým, že mu bolo umožnené sa k nemu vyjadriť. Žalobca sa vyjadril prostredníctvom svojho zástupcu podaním zo dňa 28.10.2020. Vo vyjadrení k námietke miestnej nepríslušnosti uviedol, že je vecou Okresného súdu Revúca ako sa s touto námietkou vyporiada, teda, či si vec ponechá alebo ju postúpi Okresnému súdu Rimavská Sobota. K námietke nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného uviedol, že nebude reagovať na staršie rozhodnutia NS SR, na ktoré žalovaný poukázal vo vyjadrení k žalobe. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017, ktoré je pre predmetnú vec zásadné a z ktorého vyplýva, že škodou na účely Zákona o PZP je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V uvedenom rozhodnutí najvyšší súd pri výklade pojmu škoda pre účely Zákona o PZP uviedol, že treba vychádzať z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve, pretože citovaný zákon bol výsledkom transpozície smerníc Európskej únie, ktoré boli nahradené toho času platnou smernicou Európskeho parlamentu a rady 2009/103/ES zo dňa 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Táto smernica síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie "utrpenie ujmy alebo škody", či používa pojmy "akákoľvek ujma alebo škoda" alebo "akákoľvek škoda" z čoho je zrejmé, že komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú a aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje škodu majetkovú aj nemajetkovú. Keďže uvedené

rozhodnutie NS SR bolo publikované aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR je ho možné považovať za ustálenú súdnu prax a takého rozhodnutie je potrebné bez ďalšieho rešpektovať aj s odkazom na princíp právnej istoty uvedený v čl. 2 ods. 2 Zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), ktorý je vyjadrením ústavnoprávneho princípu právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Ďalej poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 310/2019 zo dňa 20.08.2019, v skutkovo a právne obdobnej veci (týkajúcej sa odmietnutia sťažnosti sporiteľne), v ktorom ústavný súd uzavrel, že pokiaľ súdy dospeli k názoru o možnosti extenzívneho výkladu pojmu škoda na zdraví podľa ust. § 4 ods. 2 Zákona o PZP, čo bolo pre posúdenie pasívnej vecnej legitímácie sťažovateľky (poisťovne) v spore rozhodujúce, nejde o právny názor ústavne neudržateľný.

5. Vyjadrenie žalobcu bolo postupom podľa ust. § 167 ods. 4 C.s.p. doručené žalovanému s tým, že mu bolo umožnené sa k nemu vyjadriť. Žalovaný sa vyjadril prostredníctvom svojho zástupcu podaním zo dňa 30.12.2020, v ktorom uviedol, že zotráva na vznesenej námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného s poukazom na platnú a účinnú úpravu rozsahu krytia podľa Zákona o PZP. Zotrval aj na vznesenej námietke premlčania podľa ust. § 106 Obč. zák. K preukázaniu rodinných väzieb uviedol, že len výpoveďami žalobcu, jeho manželky a družky nebohého možno preukazovať určitý vnútorný psychický vzťah a väzby v rámci súkromného a rodinného života. K výške nemajetkovej ujmy uviedol, že nebohý pristúpil do vozidla k vodičovi, ktorý nebol držiteľom vodičského oprávnenia a bol pod vplyvom alkoholu, pričom nebohý Ivan Széplaki nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, čo môže mať vplyv na výšku nemajetkovej ujmy priznanú súdom, keďže ide o skutočnosti, ktoré výraznou mierou prispeli k vzniku tragickej nehody. K dopravnej nehode nemuselo dôjsť, keby nebohý N. U. nepristúpil do vozidla s osobou, ktorá nebola držiteľom vodičského oprávnenia a bola dokonca aj pod vplyvom alkoholu a rovnako následky dopravnej nehody nemuseli byť podľa názoru žalovanej tragické, keby bol nebohý N. U. v motorovom vozidle pripútaný bezpečnostnými pásmi.

5.1 Okresný súd Revúca dňa 27.11.2020 postúpil žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na Okresný súd Rimavská Sobota ako súd, v obvode ktorého nastala skutočnosť zakladajúca právo na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý súd si ako miestne príslušný súd žalobca vybral potom, čo žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Revúca.

6. Súd určil termín pojednávania na deň 04.05.2021. Na pojednávanie sa ustanovili žalobca, zástupca žalobcu a zástupca žalovaného. Ustanovila sa navrhnutá svedkyňa H. U.. Neustanovila sa navrhnutá svedkyňa R. Š.U., ktorej neúčast' ospravedlnil zástupca žalobcu uvedením, že sa necítila zdravotne v poriadku.

7. Súd vykonal v spore dokazovanie okrem výsluchu žalobcu a svedkyne H. U., oboznámením sa s pripojeným trestným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 11T/55/2018, konkrétne prečítaním obžaloby zo dňa 14.06.2018, trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.06.2018 sp. zn. 11T/55/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2018, časti zápisnice o výsluchu obvineného O. J. zo dňa 29.12.2017, časti zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného I. R. zo dňa 22.01.2018, časti znaleckého posudku číslo 201702416470 (26/2017) zo dňa 19.11.2017 vypracovaného znalcom Ing. Ondrejom Rövidom, prečítaním asistenčnej karty PZP a bielej karty k motorovému vozidlu zn. Opel Combo - C, ečv. J., písomnej výzvy zo dňa 22.07.2020 vrátane doručenky, pokladničných dokladov o úhrade pohrebných trov,

osvedčenia o evidencii - časť II k motorovému vozidlu zn. Opel Combo - C, ečv. J., uznesenia notára JUDr. Miroslava Režňáka sp. zn. 8D/124/2020 zo dňa 14.07.2020 v dedičskej veci po poručiteľovi N. U., záznamu o dopravnej nehode, potvrdenia Obce Stránska zo dňa 23.04.2021 o tom, že žalobca a jeho nebohý brat N. U. boli v rokoch 1997 - 2002 hráčmi futbalového družstva obce Stránka, potvrdenia Obce Gemer zo dňa 19.10.2020, že žalobca a jeho nebohý brat N. U. boli v rokoch 1993-1196 hráčmi futbalového družstva obce Gemer, osvedčenia o dedičstve po poručiteľovi J. U. sp. zn. 3D/32/2016 zo dňa 09.08.2016.

7.1 Zástupca žalobcu zotrval na svojej právnej argumentácii, že povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do práva na súkromný a rodinný život pozostalých, spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov a teda, že poisťovňa, v ktorej bol dopravný prostriedok povinne zmluvne poistený je nositeľom hmotnoprávnej

povinnosti vyplývajúcej z poistného právneho vzťahu v prípade, ak je predmetom konania nárok pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., čo znamená, že je daná pasívna legitímácia poisťovne v konaní. Rovnako zotrval na právnej argumentácii ohľadne uplatnenej námietky premlčania, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je premlčaný, pretože sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe počítanej od smrti brata žalobcu.

7.2 Zástupca žalovaného tiež zotrval na svojej právnej argumentácii, že nie je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného, pretože pojem nemajetkovej ujmy nie je totožný s pojmom škody a pod týmto pojmom nemožno rozumieť ani škodu na zdraví, čiže nejde o nárok krytý povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a na argumentácii, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy (škody) je premlčaný, pretože premlčanie sa posudzuje podľa ust. § 106 Obč. zák. v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe.

7.3 Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že mal dobrý vzťah s nebohým bratom, navštevovali sa, spoločne pracovali, mali aj spoločné záujmy - futbal, pomáhali si. Hrobové miesto brata chodieval pravidelne raz za dva týždne navštevovať. Na otázku zástupcu žalovaného, ako sa mu zmenil život po smrti brata, žalobca uviedol: "zmenil sa mi život, odišiel mi brat, nevedel mi už pomáhať ako predtým".

7.4 Svedkyňa H. U. (manželka žalobcu) vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca mal s nebohým bratom veľmi dobrý vzťah, pekne sa rozprávali, dobre vychádzali, mali spoločné záujmy, navštevovali sa, pomáhali si a trávili spolu aj voľný čas. Na otázku zástupcu žalovaného ako sa zmenil život žalobcu po smrti jeho brata, svedkyňa uviedla: " mali sme starosti s pohrebom nebohého a často chodievame na cintorín".

8. Podľa ust. § 11 Obč. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnostnej povahy.

9. Podľa ust. § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

10. Podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1/ najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

11. Podľa ust. § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa odseku 2/ určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

12. Podľa ust. § 100 ods. 1 vety prvej Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

13. Podľa ust. § 100 ods. 2 vety prvej Obč. zák., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

14. Podľa ust. § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a/ škodu na zdraví a nákladov pri usmrtení, b/ škody vzniknuté poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnené odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnené krátil poskytnuté poistné plnenie, d/ ušlého zisku.

17. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Súd vec na základe citovaných zákonných ustanovení právne posúdil takto:

19. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že motorové vozidlo zn. Opel Combo - C, ečv. J., bolo v čase dopravnej nehody, pri ktorej došlo k usmrteniu brata žalobcu N. U. povinne zmluvne poistené u žalovaného.

20. Ďalej medzi stranami sporu tiež nebolo sporné, že Okresný súd Rimavská Sobota v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 11T/55/2018 trestným rozkazom zo dňa 29.06.2018, sp. zn. 11T/55/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2018 uznal obžalovaného O. J. za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, prečinu usmrtenia a prečinu ublíženia na

zdraví, ktoré činy spáchal závažnejším spôsobom, na tom skutkovom základe, že dňa 31.08.2017 v podvečerných hodinách bez súhlasu a vedomia majiteľa Y. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. W. W., I. W. XX, použil osobné motorové vozidlo značky Opel Combi - C, evidenčného čísla J., hodnoty minimálne 1.200 eur, a to takým spôsobom, že z kuchynskej linky v objekte slúžiacom ako ubytovňa pre robotníkov v obci W. W.H., I. W. XX, okres Dunajská Streda, zoberal pravý kľúč od tohto osobného motorového vozidla a následne do tohto vozidla dňa 01.09.2017 v čase asi okolo 00.30 h až 01.00 h nastúpil spoločne s I. R., B.. XX.XX.XXXX, O. X. O., bez konkrétnej adresy, prechodne bytom O., X. XXX, okres Revúca a N. U., B.. XX.XX.XXXX, O. X. O., X. X, okres Revúca, naštartoval ho a vykonal s ním jazdu bez vodičského oprávnenia pod vplyvom alkoholických nápojov, keď mal v krvi maximálne do 0,61 g/kg alkoholu, z obce Kráľovičove Kračany, Lesné Kračany smerom do mesta Rimavská Sobota, mestská časť Bakta, kde v meste Rimavská Sobota v mestskej časti Bakta dňa 01.09.2017 v čase medzi 03.00 h a 03.20 h viedol toto osobné motorové vozidlo rýchlosťou

vyššou ako bola povolená v intervale od 51 km/h až 56,23 km/h, pod vplyvom alkoholických nápojov, keď mal v krvi zistené maximálne do 0,31 g/kg alkoholu, na štátnej ceste I/16 v smere na mesto Tornaľa, na rovnom úseku suchej zjazdnej vozovky bez výtlkov, sa nevenoval plne vedeniu motorového vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, dostal mikrospánok, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a prešiel pravou stranou vozidla pred budovou s označením Jubilejná škola číslo 71 na pravú nespevnenú krajinicu, pravými kolesami vošiel do priekopy a následne narazil po prejení vzdialenosti 38,31 do betónového mostíka pred rodinným domom číslo 77, pričom spolujazdec v osobnom motorovom vozidle sediaci na zadnom sedadle N. U., B.. B.. XX.XX.XXXX, O. X. O., X. X, okres Revúca, utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol a spolujazdec v osobnom motorovom vozidle sediaci na prednom sedadle I. R., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Tornaľa, bez konkrétnej adresy, prechodne bytom O., X. XXX, okres Revúca, utrpel zranenia, a to vyklbenie oboch bedrových kĺbov smerom dozadu s trieštivou zlomeninou hlavice ľavej stehennej kosti s posunom úlomkov, zlomeninu priečneho výbežku stavca Th1 a zlomeninu druhého rebra vpravo bez posunu úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti 6 - 7 mesiacov.

21. Medzi stranami sporu bolo sporným len to, či ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody treba vykladať tak, že poistenie zodpovednosti v zmysle tohto zákona kryje (za splnenia ostatných podmienok) aj nároky pozostalých po obetiach dopravných nehôd na náhradu im spôsobenej nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., a títo pozostalí (poškodení) môžu svoje nároky v zmysle ust. § 15 ods. 1 Zákona o PZP uplatniť priamo proti poisťovateľovi, a to rovnako ako všetky ostatné nároky na náhradu škody, od výkladu ktorého zákonného ustanovenia závisí záver o tom, či žalovaný je alebo nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom.

21.1 Keďže v konaní bola zo strany žalovaného vznesená námietka nedostatku jeho vecnej pasívnej legitimácie, súd sa najprv zaoberal posúdením tejto námietky a dospel k záveru, že žalovaný je v konaní nositeľom hmotnoprávnej zodpovednosti z poistného právneho vzťahu v prípade, ak je predmetom konania nárok pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., čo znamená, že je daná pasívna legitimácia žalovaného (Kooprativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group) v tomto konaní.

21.2 Keďže v konaní bola vznesená aj námietka premlčania žalobou uplatneného nároku súd sa zaoberal aj s touto námietkou a dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobou - nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nie je premlčaný. Pri posudzovaní premlčania súd vychádzal z tohto, že ide o nárok majetkovej povahy, ktorý sa podľa ustálenej právnej praxe premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Obč. zák. Žaloba bola podaná na súd dňa 30.07.2020, ku vzniku nemajetkovej ujmy došlo dňa 01.09.2017, keď bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu (deň dopravnej nehody, pri ktorej zomrel brat žalobcu N. U.) a od nasledujúceho dňa t.j. od 02.09.2017 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie žalovaného nároku, pričom je zrejmé, že trojročná premlčacia doba do podania žaloby neuplynula, preto žalovaný nárok nie je premlčaný. Rovnaký právny záver vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2 Cdo/375/2015 zo dňa 29.02.2016, ako aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011.

21.3 K právnomu záveru o danosti pasívnej legitimácie žalovaného v tomto konaní súd dospel na základe nasledovného:

21.3.1 Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 11.10.2016 sp. zn. III. ÚS 666/2016 uviedol, že pri interpretácii ustanovení Zákona o PZP nemožno opomenúť ústavno-právne súvislosti integrácie Slovenskej republiky do Európskej únie. Po vzniku členstva Slovenskej republiky v Európskej únii zostáva Národná rada SR síce stále jediným vnútroštátnym zákonodarným orgánom, nie však jediným orgánom oprávneným normovať obsah spoločenských vzťahov na úrovni zákonnej sily. Za určitých

okolností slovenské orgány (aj súdy) aplikujúce právo musia skúmať nielen vôľu zákonodarcu, ale aj vôľu úniijného tvorcu zodpovedajúcej právnej regulácie, ktorá je z hľadiska právnej relevancie úpravy správania subjektov práva v právnych vzťahoch postavená na roveň, ba niekedy aj nad vôľu zákonodarcu. Povinnosťou slovenského vnútroštátneho súdu je nielen ústavne konformná, ale aj eurokonformná interpretácia zákonov. Vstup Slovenskej republiky do Európskej únie predstavuje zásadný prelom v procese interpretácie práva, pretože okrem vnútroštátneho zákonodarcu, (ktorý tvoril koncept materiálneho poňatia škody v čase, keď integráciu SR do Európskej únie nebolo možné ani len predpokladať), je doň oprávnený svoju vôľu presadzovať aj úniijný normotvorca. Navyše ústavne konformný výklad práva je dôležitý aj preto, že právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou (nález Ústavného súdu SR sp. zn. 2221/07 zo dňa 19.03.2008).

21.3.2 Súčasťou práva na súkromie ako zložky ochrany osobnosti v širšom slova zmysle je aj právo na rodinný život zahŕňajúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými. Zavinená smrť blízkej osoby preto môže vzhľadom k vzájomným úzkym, pevným sociálnym, morálnym a citovým väzbám predstavovať natoľko závažnú nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť, či vážnosť v spoločnosti. Pri takomto zásahu do práva na súkromný a rodinný život, ktorý predstavuje mimoriadnu udalosť s nenapraviteľným následkom, nemôže byť na mieste žiadna z foriem morálneho zadosťučinenia podľa ust. § 13 ods. 1 Obč. zák., pričom i náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch môže nanajvýš neoprávnenú ujmu len zmierniť, keďže sa vo všeobecnom slova zmysle sa ani nedá odškodniť. Smrťou blízkej osoby totiž dôjde k nenahraditeľnej ujme a deštrukcii rodinných vzťahov a takýto zásah je svojou povahou trvalý a neodstrániteľný.

21.3.3 Krytie poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú tretím osobám motorovými vozidlami je definované právnou úpravou Európskej únie. V dôsledku vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie je pre vnútroštátny orgán aplikácie práva dôležitý tak ústavne konformný ako aj eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, aby sa tak zabezpečil "reálny" účinok príslušnej smernice. Smernice Európskej únie predstavujú kategóriu predpisov

sekundárneho práva typické absenciou priamej uplatniteľnosti voči fyzickým a právnickým osobám v jednotlivých členských štátoch. Vychádzajúc zo Zmluvy o fungovaní Európskej únie (čl. 288 ods. 3) je smernica záväzná pre každý členský štát, pričom vnútroštátne orgány členských štátov sú povinné svoje vrchnostenské kompetencie vykonávať tak, aby bolo zabezpečené dosiahnutie výsledku očakávaného smernicou. Relevantnými sú z hľadiska predmetu sporu tzv. motorové smernice nahradené smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES zo dňa 16.09.2009), ktorá ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola krytá poistením. Ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smerniciam potrebný účinok. Členské štáty majú tiež zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody, bola krytá povinným poistením (rozsudok Súdneho dvora C-22/12 Haasová). Uvedené smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.

21.3.4 Pojem zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel používaný v uvedenej smernici je potrebné vykladať tak, že treba do neho zahrnúť aj také nároky, ktoré vnútroštátne právo výslovne nezaraďuje medzi nároky na "náhradu škody" v prísnom slova zmysle, ak je ich podstata podobná, teda že majú občianskoprávny charakter a vznikajú v dôsledku protiprávnej udalosti - dopravnej nehody. Pričom pod pojem ujma na zdraví (používaný v smernici) patrí akákoľvek ujma spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú ako aj psychickú traumu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018).

21.3.5 Rozhodujúci v danej veci je rozsudok Súdneho dvora C-22/12 Haasová, z ktorého bodu 59. vyplýva záver, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Z bodu 56. tohto rozsudku vyplýva, že týmto vnútroštátnym právom je ust. § 11 a 13 Obč. zák. Z bodu 50. tohto rozsudku ďalej vyplýva, že medzi škody, ktoré sa musia v súlade s tzv. motorovými smernicami nahradiť patrí aj nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo v ust. § 11 a 13 Obč. zák. Z

bodou 57. rozsudku vyplýva, že tento záver nie je možné spochybniť ani tým, že ustanovenia zakladajúce právo pozostalých po obetiach dopravnej nehody na náhradu nemajetkovej ujmy systematicky patria do tej časti Občianskeho zákonníka, ktorá sa týka zásahov do práva na ochranu osobnosti (prvá časť), zatiaľ čo právo na náhradu škody je v Občianskom zákonníku upravené v inej časti (šiesta časť). A nakoniec z bodu 58. rozsudku vyplýva, že rozhodujúce je to, že zodpovednosť poisteného vznikla na základe dopravnej nehody a má občianskoprávnu povahu. Napokon Súdny dvor v tomto rozsudku používa pojem "škody z dôvodu nemajetkovej ujmy", nehovorí o samostatnom, od pojmu škoda oddelenom pojme nemajetkovej ujmy.

22. Na základe uvedeného potom súd vychádzajúc z eurokonformného výkladu pojmu škoda v Zákone o PZP uzatvára, že pod tento pojem treba zahrnúť aj nemajetkovú ujmu spôsobenú blízkym osobám obetí dopravných nehôd, keďže jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo v ust. § 11 a 13 Obč. zák., pričom ide o zodpovednosť, ktorá vznikla na základe dopravnej nehody a má občianskoprávnu povahu. Žalobca sa teda dôvodne domáha náhrady nemajetkovej ujmy priamo voči žalovanému, ktorý má v zmysle eurokonformného výkladu ust. 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP v rámci škody na zdraví nahradiť i nemajetkovú ujmu v podobe psychickej traumy.

23. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k žalobe argumentoval poukazom na rozhodnutia a to uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 847/2016 zo dňa 10.11.2016, konkrétne na odlišné stanovisko sudcu JUDr. Lajosa Mészáros, na rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo/301/2012 zo dňa 31.03.2016, súd uvádza, že od právnych záverov uvedených v týchto rozhodnutiach, resp. v stanovisku sudcu JUDr. Lajosa Mészáros sa Najvyšší súd SR vo

svetle novej judikatúry odklonil a to v rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 a v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018, v ktorých dospel k právnomu záveru, že rozsah poistného krytia podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP zahŕňa aj nároky pozostalých po obetiach dopravných nehôd na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., pričom pozostalí si môžu svoje nároky v zmysle ust. § 15 ods. 1 Zákona o PZP uplatniť priamo proti poisťovateľovi a to rovnako ako všetky ostatné nároky na náhradu škody.

23.1 V súvislosti s obranou žalovaného ohľadne nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní súd poznamenáva, že z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 847/2016 zo dňa 10.11.2016, na ktoré v rámci svojej argumentácie žalovaný poukázal, vyplynul záver, že z rozhodnutia Súdneho dvora vo veci Haasová (body 47 až 50) aj napriek rôznym jazykovým verziám tzv. motorových smerníc sa ustanovenia smerníc snažia o posilnenie ochrany obetí, takže za týchto okolností treba uplatniť extenzívny výklad uvedených pojmov a medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s týmito smernicami treba zahrnúť aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore, t.j. záver totožný s právnym názorom súdu v danej veci.

24. Súd potom s poukazom na princíp spravodlivého usporiadania vzťahov strán sporu pri posudzovaní tejto právnej veci vychádzal z časovo neskorších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ako sú rozhodnutia, o ktoré opiera svoju argumentáciu žalovaný a to konkrétne z rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 a sp. zn. 3 Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018, ako aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS/666/2016 zo dňa 11.10.2016, z ktorých vyplynul právny záver, že pod pojem škoda v Zákone o PZP treba zahrnúť aj nemajetkovú ujmu spôsobenú blízkym osobám obetí dopravných nehôd, keďže jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo v ust. § 11 a 13 Obč. zák., pričom ide o zodpovednosť, ktorá vznikla na základe dopravnej nehody a má občianskoprávnu povahu, teda pasívna legitímácia žalovaného v tomto konaní je daná.

24.1 Na tomto mieste súd poukazuje na to, že samotný Najvyšší súd SR v uvádzanom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018 konštatuje, že po bližšom rozanalýzovaní vzťahu Európskej únie a vnútroštátnej právnej úpravy v rozhodnutiach Ústavného súdu SR je potrebná podstatná korekcia skorších právnych náhľadov na riešenie otázky vecnej pasívnej legitímácie poisťovne v obdobných prípadoch, so zreteľom na ktorú už doterajšie závery Najvyššieho súdu SR neobstoja.

25. Vzhľadom na uvedený záver súdu o tom, že žalovaný je vo veci pasívne legitimovaným subjektom a žalovaný nárok nie je premlčaný súd pristúpil k posudzovaniu primeranosti žalobou uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur a uvádza, že vychádzajúc z ust. § 13 ods. 3 Obč. zák., pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, právna úprava neustanovuje žiadne medze. Pri určení výšky náhrady musí súd vychádzať z dvoch kritérií a to zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy a z okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby došlo. Súd musí pritom vychádzať vždy z čo najúplnejšie zisteného skutkového stavu veci, pričom maximálna výška náhrady je ohraničená výškou peňažnej sumy požadovanej žalobcom v žalobe.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že vzťahy medzi žalobcom a jeho nebohým bratom Ivanom Széplakim boli dobré a pomerne intenzívne, pravidelne sa navštevovali a pomáhali si, trávili spolu voľný čas, mali aj spoločné záujmy, hrávali spolu súťažne futbal, avšak išlo o obdobie spred 18 a viac rokmi a tiež spolu pracovali, rovnako však išlo o obdobie spred viac ako 10 rokmi. Žalobca hradil aj náklady spojené s pohrebom nebohého brata, ktorý zomrel ako slobodný. Je nespochybniteľné, že smrťou blízkej osoby dochádza k nenahraditeľnej ujme, preto judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti sa zhoduje na primárnom význame vyrovnávacieho charakteru náhrady nemajetkovej ujmy, resp. zmiernení nepriaznivého následku neoprávneného zásahu, vo význame, že smrť nemožno nijako odškodniť. Vychádzajúc zo spomenutých zákonných kritérií pri posudzovaní primeranosti nemajetkovej ujmy v súlade s princípom spravodlivého usporiadania vzťahov strán sporu, s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých došlo k usmrteniu brata žalobcu, keď nebohý bol pred nastúpením do motorového vozidla s vodičom motorového vozidla ako aj ďalším spolujazdcom v pohostinstve, kde popíjali, čo mal súd preukázané prečítaním zápisníc z pripojeného trestného spisu sp. zn. 11T/55/2018 o výsluchu obvineného O. J. a svedka poškodeného I. R., teda nebohý N. U. mal vedomosť o požití alkoholických nápojov vodičom motorového vozidla, do ktorého následne nastúpil, pričom sa v tomto vozidle nepripútal bezpečnostnými pásmi, teda porušil svoju právnu povinnosť, ktoré skutočnosti súd vyhodnotil ako skutočnosti, ktoré významnou mierou prispeli k dopravnej nehode a jej následku v podobe smrti brata žalobcu, preto súd na ne prihliadol pri posudzovaní primeranosti nemajetkovej ujmy. Súd nemal z pripojeného trestného spisu preukázané, že by nebohý N. U. mal vedomosť o tom, že vodič motorového vozidla O. J. nemal vodičské oprávnenie, preto súd na túto skutočnosť v rámci posudzovania primeranosti nemajetkovej ujmy neprihliadol. Ďalej súd prihliadol aj na intenzitu a charakter rodinných väzieb medzi žalobcom a jeho usmrteným bratom, keď žalobca mal dobrý vzťah s nebohým bratom, spomína na brata a chodieval navštevovať aj hrobové miesto brata, ktorú intenzitu a charakter súd vyhodnotil ako štandardne fungujúci súrodenecký vzťah a dospel k záveru, že za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy pre žalobcu považoval sumu vo výške 1 500,- eur a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Samotnú skutočnosť, že sa žalobca v dedičskom konaní po nebohom otcovi vzdal svojho 1/6 - inového zákonného dedičského podielu v prospech svojho brata N. U., súd nepovažoval za právne významnú pre posudzovanie primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy.

26. Na záver vzhľadom na rozsiahlosť právnej argumentácie žalovaného týkajúcej sa nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní súd uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, čo súd urobil (rozhodnutia ÚS SR II. ÚS/251/04, III. ÚS/209/04).

27. Súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom navrhutej svedkyne R. Š. (družky nebohého N. U.), pretože doteraz vykonanými dôkazmi mal v dostatočnom rozsahu preukázaný skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci, pričom pri návrhu na výsluch tejto svedkyne zástupca žalobcu ani neuvádzal osobitné skutočnosti, ktoré by mali byť výsluchom tejto svedkyne preukázané. Skutočnosti ako, že žalobca sa s nebohým bratom navštevovali, vzájomne si pomáhali, mali spoločné záujmy boli dostatočným spôsobom preukázané už doteraz vykonanými dôkazmi. Súd pritom s poukazom na čl. 17 C.s.p. postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne bez zbytočného neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

28. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na príslušenstvo v podobe zákonného úroku z omeškania uplatneného vo výške 5 % ročne zo sumy 10 000,- eur od 27.07.2020 do zaplatenia, súd ohľadne tohto nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom na to, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania (rozsudok NS SR zo dňa 24.06.1998 sp. zn. 1 Co/15/97,

rozsudok NS SR zo dňa 14.03.2012 sp. zn. 6 Cdo/185/2011). Pokiaľ právny zástupca žalobcu v tomto smere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2149/17 zo dňa 10.12.2019 súd uvádza, že ide o rozhodovaciu prax cudzieho štátu, ktorou súd nie je viazaný.

29. O nároku na náhradu trov konania žalobcu súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 C.s.p. t.j. vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu vo veci. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V takomto prípade nepôjde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Keďže v danom prípade je úspech žalobcu závislý iba od úvahy súdu, súd považoval žalobcu vo veci za v plnom rozsahu, t.j. rozsahu 100 % úspešného, avšak iba z prisúdenej sumy, t.j. sumy 1 500,- eur. Preto potom súd

rozhodol tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy.

30. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. je žalovaný povinný prisúdenú sumu zaplatiť žalobcovi 1/ do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Rimavská Sobota, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3)

Ak si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.